

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania M. K. R. prowadzącej działalność gospodarczą G. w Ś.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W.
z udziałem B. W. S. , W. S. , E. T. , A. M. , I. K. , A. S. , M. G. , M. K. , E. S. o
podstawę wymiaru składek,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 27
lutego 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej odwołującej się od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 24 września 2018 r., sygn. akt III AUa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 30 października 2017 r., VII U (...), Sąd Okręgowy w Ś.
rozpoznając sprawę z odwołania M. K. R. , prowadzącej działalność gospodarczą
pod nazwą G. w Ś., od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z
dnia 25 stycznia 2016 r. dotyczących B. W. S. , M. K. , M. G. , A. S. , I. K. , A. M. E.
T. i W. S. w punkcie I umorzył postępowanie w zakresie dotyczącym B. W. S. ,
odnośnie składek za lipiec 2013 r.; w punkcie II oddalił odwołanie w pozostałej
części; w punkcie III rozstrzygnął o kosztach procesu.

Wyrok Sądu Okręgowego odwołująca się zaskarżyła apelacją.

Wyrokiem z 24 września 2018 r., III AUa (...), Sąd Apelacyjny w (...), zmienił
zaskarżony wyrok w zakresie dotyczącym podstaw wymiaru składek
ubezpieczonych M. G., A. S. , M. K. , W. S. , A. M., I. K. , umorzył postępowanie w

zakresie dotyczącym M. G. odnośnie składek za wrzesień 2012 r., odnośnie A. M. odnośnie składek za lipiec 2012 r., oraz I. K. odnośnie składek za wrzesień 2012 r., w pozostałej części oddalił apelację.

Powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego odwołująca się zaskarżyła skargą kasacyjną. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne „a mianowicie kwestia, czy na gruncie zasady lojalności Państwa wobec obywateli wyrażonej w art. 2 Konstytucji RP, płatnik składek powinien ponosić negatywne konsekwencje zastosowania się do informacji o wykładni przepisów prawa, przedstawianych mu przez organ rentowy w szeregu wypowiedzi kierowanych do płatnika wielokrotnie, w ciągu kilku lat, a mających postać pism i innych czynności organu, w tym rezultatów przeprowadzanych u płatnika kontroli, czy też takich negatywnych konsekwencji ponosić nie powinien”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna odwołującej się nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Kwestiami wynikającymi z uzasadnienia wniosku o przyjęcie do rozpoznania rozpatrywanej skargi kasacyjnej zajmował się już Sąd Najwyższy, który postanowieniem z 26 marca 2019 r., III UK 239/18 (LEX nr 2640572) – w sprawie

analogicznej jak niniejsza – odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej odwołującej się.

W obszernym uzasadnieniu postanowienia III UK 239/18, Sąd Najwyższy przedstawił między innymi, że skarżąca formułując zagadnienie prawne objęła zakresem pytania wyłącznie art. 2 Konstytucji, pomijając inne normy prawa materialnego czy też procesowego. W ten sposób zbudowane istotne zagadnienie prawne traci na znaczeniu, gdyż nie zostało powiązane z konkretnymi normami ustawowymi (podstawowymi), których osąd aktywuje mechanizm konstytucyjny. Art. 2 Konstytucji RP - podobnie jak inne przepisy ustawy zasadniczej o ogólnym charakterze - nie może stanowić samodzielnej podstawy rozstrzygnięcia sprawy przez sąd, a jego naruszenie - samodzielnej podstawy kasacyjnej, bez konkretyzacji zarzutu jego obrazy, polegającej na powiązaniu go z innymi przepisami prawa (wyrok Sądu Najwyższego z 14 kwietnia 2014 r., II UK 493/13, LEX nr 1458716). Żądanie zaaprobowania prezentowanego w skardze kasacyjnej stanowiska, z pominięciem analizy orzecznictwa i poglądów doktryny, nie składa się na istotne zagadnienie prawne, lecz pod pewnymi warunkami może wypełniać podstawę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., to jest, może stanowić przedmiot kontroli w indywidualnej sprawie. Sam fakt, że wynik procesu nie satysfakcjonuje odwołującą się nie prowadzi do automatycznego zaaprobowania problemu w sprawie, zwłaszcza gdy nie został przedstawiony w sposób pełny, pomijając wymogi jakie stawia się przy konstrukcji istotnego zagadnienia prawnego. Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Powołując się na wystąpienie w sprawie zagadnienia prawnego skarżący powinien je sformułować, wskazać przepisy prawne, na tle stosowania których ono się wyłoniło, podać argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen, a nadto wykazać, że jego rozwiązanie jest istotne nie tylko w rozpoznawanej sprawie, ale także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu Najwyższego: z 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 nr 1, poz. 11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002 nr 12, poz. 151).

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

